

**МАТЕРИАЛЫ ДОКЛАДОВ
МЕЖДУНАРОДНОЙ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ
КОНФЕРЕНЦИИ
„ВТОРЫЕ СЕВАСТОПОЛЬСКИЕ
КИРИЛЛО-МЕФОДИЕВСКИЕ ЧТЕНИЯ“**

268.3+81.2+83.3

в рамках реализации "Программы
ого языка, русской культуры в
утверждённой решением V сессии
вета V созыва, протокол № 1621 от

гогических наук, профессор кафедры
ого языка и мировой литературы
и НПУ им. Н. Драгоманова (г. Киев).

филологических наук, профессор, зав.
ия Кемеровского государственного
ия).

дагогических наук, профессор кафедры
ационального университета им. Леси
ны (г. Луцк).

р философских наук, профессор
ого института им. П. С. Нахимова (г.

шению учёного совета СГГУ, протокол

международной научно-
енции "ВТОРЫЕ
КИРИЛЛО-МЕФОДИЕВСКИЕ
оль.: Рибэст, 2008. – 500 с.

держит материалы докладов
но-практической конференции
ские кирилло-мефодиевские
ь, 22-25 мая 2008 г.)

-7+74.268.1+74.268.3+81.2+83.3

© Рибэст, 2008

СОДЕРЖАНИЕ

ПРОБЛЕМЫ ПРЕПОДАВАНИЯ РУССКОГО ЯЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ В ШКОЛЕ И ВУЗЕ

<i>Бардашевская Ю.</i> Языковая компетентность как условие профессиональной подготовки будущих учителей.....	6
<i>Воловик Н.</i> Вопросы теории и практики изучения русского языка в лингводидактическом наследии В.И. Масальского.....	13
<i>Габидуллина А.</i> Категория информативности в учебно-педагогическом дискурсе.....	20
<i>Горошкина Е.</i> Культурологічний потенціал шкільного підручника (на матеріалі підручників з української мови для шкіл з російською мовою навчання).....	27
<i>Давидюк Л.</i> Лингводидактические основы формирования языковой личности на уроках русского языка.....	34
<i>Клименко Ж.</i> Проблема специфіки вивчення перекладної літератури в сучасній вітчизняній методиці.....	39
<i>Ляличева Е.</i> Изучение спецкурса "названия животных в современных художественных текстах" студентами-иностранцами.....	47
<i>Мельник А.</i> Структура урока литературы: теоретический аспект.....	54
<i>Мирошниченко Л.</i> Учитель літератури і професійні вимоги до нього.....	60
<i>Мустафина В.</i> Новые информационные технологии в преподавании русского языка и литературы. Мультимедийный урок: преимущества и трудности.....	68
<i>Островская Г.</i> Составные готовности педагога к формированию коммуникативной компетентности учащихся.....	74
<i>Удовиченко Л.</i> Биографический аспект анализа образов персонажей (на примере изучения романа Ч. Диккенса "Дэвид Копперфилд").....	80
<i>Храброва В.</i> Методика проведения уроков-мастерских по литературе.....	88

СОВРЕМЕННЫЕ ПРОБЛЕМЫ РУССКОЙ ЛИНГВИСТИКИ

<i>Атланова Е.</i> Функционирование новых слов в современном русском языке: проблемы восприятия и освоения.....	98
<i>Бондарева Е.</i> Особенности движения концептов внутреннего мира человека (на примере анализа концепта "мысль").....	103
<i>Валипур А.</i> Описание структуры языков на морфологическом и синтаксическом уровнях.....	108
<i>Демешко И.</i> Морфологічні особливості віддієслівних новотворів у сучасній українській мові.....	116
<i>Зюзькина Г.</i> Морфологічні особливості відсутнєслівних прикметників індомовного походження із суфіксом -н- в українській мові.....	124
<i>Козловская Л.</i> Атрибутивные словосочетания в поэтическом тексте.....	131
<i>Колтуцкая И.</i> Первичная концептуализация понятия движения в русской языковой картине мира.....	137
<i>Макеева Л.</i> Взаимосвязь концептуальной основы семантических сфер в языке науки с проблемой терминологизации.....	144

текст а аспекте политекстуальности. – М.: Филологический факультет МГУ, 2001. – 272 с.
 ика. Цели, методы, проблемы / Пер. с англ. // Мировые культурно-языковые отношения: как категория педагогики: Опыт педагогического эксперимента. – М.: ЛГУ, 1989. – 144 с.
 ская речь как средство обучения // Теоретические проблемы педагогического общения. – Санкт-Петербург, 1999. – С. 5-63
 деятельность в структуре коммуникации. – М.: Знание, 1984.

а экспертной оценки диалогического взаимодействия на уроке развивающего образования // Вестник образования России. – 2004. – № 10. – С. 10-11.

тики педагогического дискурса // Языковая коммуникация и лингводидактика: Сб. науч. тр. – М.: Филологический факультет МГУ, 1999. – С. 3-18.

кие основы моделирования дидактического образовательной области "Филология": Автореферат диссертации на соискание ученого степеня кандидата наук. – М.: Филологический факультет МГУ, 2000. – 42 с.

лингвистической теории текста и коммуникации // Методические пособия. – М.: Фитосоциум, 2002. – С. 1-10.

языковая детерминация образовательной деятельности // Методические пособия. – М.: Филологический факультет МГУ, 2003. – 111 с.

в психологию развития (В традициях культуры Л.С. Выготского). – М.: Тривола, 1994. – 111 с.

языковая детерминация образовательной деятельности // Методические пособия. – М.: Филологический факультет МГУ, 2003. – 111 с.

языковая детерминация образовательной деятельности // Методические пособия. – М.: Филологический факультет МГУ, 2003. – 111 с.

языковая детерминация образовательной деятельности // Методические пособия. – М.: Филологический факультет МГУ, 2003. – 111 с.

языковая детерминация образовательной деятельности // Методические пособия. – М.: Филологический факультет МГУ, 2003. – 111 с.

языковая детерминация образовательной деятельности // Методические пособия. – М.: Филологический факультет МГУ, 2003. – 111 с.

языковая детерминация образовательной деятельности // Методические пособия. – М.: Филологический факультет МГУ, 2003. – 111 с.

языковая детерминация образовательной деятельности // Методические пособия. – М.: Филологический факультет МГУ, 2003. – 111 с.

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ШКІЛЬНОГО ПІДРУЧНИКА (На матеріалі підручників з української мови для шкіл з російською мовою навчання)

Елена Николаевна Горошкина
 д.п.н., проф., зав. кафедрой украинского языка Луганского национального университета им. Тараса Шевченко (г. Луганск, Украина)

В статье рассматривается своеобразие учебников по украинскому языку для школ с русским языком обучения, основные принципы их построения, способы репрезентации дидактического материала, виды упражнений, их культурологический потенциал.

Ключевые слова: учебник, дидактический материал, текст, виды упражнений, культурологический потенциал.

У статті розглянуто своєрідність підручників з української мови для шкіл з російською мовою навчання, основні принципи їх побудови, способи репрезентації дидактичного матеріалу, види вправ та їхній культурологічний потенціал.

Ключові слова: підручник, дидактичний матеріал, текст, види вправ, культурологічний потенціал.

Питання про зміст і якість шкільних підручників широко обговорюється серед науковців і вчителів, школярів і батьків. Це закономірно, адже підручник – наймасовіший і найвпливовіший засіб навчання. "Підручник – один із найскладніших жанрів навчальної літератури, – зазначають С.Караман і В.Тихоша. Складність полягає в тому, що перед авторами стоїть багатоаспектна мета, для виконання якої потрібно врахувати й пов'язувати в єдине ціле безліч різноманітних аспектів – мовних, методичних, соціальних, психологічних, українознавчих тощо" [4, с.36]. Важливою функцією підручника є забезпечення єдності та взаємодії мови і культури в процесі навчання й розвитку школярів.

Провідні педагоги завжди дотримувалися принципу нерозривного зв'язку мови й рідної культури. "У мові одухотворяється весь народ і вся батьківщина... у світлих, прозорих глибинах народної мови відбивається не одна пригода рідної країни, а й уся історія духовного життя народу" [10, с. 541-542], – справедливо зазначав К. Ушинський.

На важливості використання культурологічних відомостей у навчально-виховному процесі наголошують Т.Донченко, С.Караман, В.Кононенко, В.Мельничайко, Л.Мацько, Г.Онкович, М.Пентиліук, М.Стельмахович, В.Димбалюк та інші дослідники. "Без звернення до явищ культури вивчення мови зводиться до засвоєння граматичних явищ. Звичайно, необхідно приділяти значну увагу засвоєнню саме мовленнєвих механізмів і тренуванню мовленнєвих моделей, проте викладач не повинен забувати золотого правила: нічого навчатися говорити, якщо нічого сказати" [6, с. 218].

У чинних підручниках української мови простежується тенденція поєднувати викладання предмета з репрезентацією культурологічних відомостей. Проте поки що можливості української мови як засобу цілеспрямованого залучення

до світової та національної культури, формування світогляду використовуються недостатньо. Як свідчать спостереження, на уроках української мови не повною мірою реалізується виховний потенціал текстів, що формують загальнолюдські цінності, несуть цікаву інформацію про країну і світ. Розв'язуючи комунікативні завдання на уроках мови, учитель часто послаблює роботу над культурознавчою інформацією. У цьому випадку лінгвістичний аналіз домінує над іншими видами роботи. Тому життя висуває надзвичайно високі вимоги до основного засобу навчання – підручника, який повинен нести культурологічну інформацію, сприяти загальному розвитку учнів.

Проблемі розробки шкільного підручника присвячена значна кількість робіт, зокрема статті Н.Бондаренко, Т.Завади, С.Карамана, В.Тихоші, Л.Мацько, Г.Михайловської, М.Пентиліюк, Л.Скуратівського, Г.Шелехової, А.Ярмолюк та ін. У вітчизняній лінгводидактиці визначено функції, принципи побудови підручників (Н.Бондаренко, Л.Рожило, К.Плиско, А.Ярмолюк та ін.), критерії відбору навчального матеріалу (О.Біляев, Л.Бондарчук, М.Крупа, Л.Мацько, М.Пентиліюк та ін.). Однак проблема культурологічного наповнення шкільного підручника не була досліджена. Надзвичайно гостро стоять питання пошуку, методичної адаптації й систематизації текстів соціо- й етнокультурознавчого характеру, а також способів їх подачі.

Мета статті – визначити культурологічні засади підручників з української мови для шкіл з російською мовою навчання.

Завдання: визначити своєрідність підручників для шкіл з російською мовою навчання, основні принципи їх побудови, способи репрезентації дидактичного матеріалу, види вправ та їхній культурологічний потенціал.

В Україні відповідно до програм 12-річної школи створено нові підручники з української мови для 5-7-х класів. Підготовлено два види підручників. Перший – орієнтований на дітей, для яких українська мова є рідною, другий – на учнів шкіл з російською мовою навчання, про які й йтиметься в статті.

Позитивним вважаємо той факт, що в школах паралельно функціонують кілька підручників, створених трьома авторськими колективами, зокрема Н.Бондаренко та А.Ярмолюк, А.Ворон і В.Солопенко. До складу третього авторського колективу входять О.Горошкіна, А.Нікітіна, Л.Попова. Наявність кількох підручників дозволяє краще врахувати індивідуальні когнітивні стратегії учнів, організувати ефективну роботу на уроці. Отже, є вибір провідної навчальної книжки для вчителя й учнів.

Шкільний підручник – це спеціальна навчальна книга, у якій викладаються основи знань з української мови на рівні сучасних досягнень науки й культури відповідно до освітніх стандартів і програм [3, с.260]. В основі побудови підручників лежать загальнодидактичні принципи, зокрема науковості, систематичності й послідовності, наступності й перспективності, зв'язку теорії з практикою, наочності, доступності, свідомості та ін., що забезпечує процес навчання й успішного засвоєння учнями навчального матеріалу, формування мовленнєвих умінь і навичок. Принципи виступають не ізольовано, а в органічному взаємозв'язку, доповнюючи й обумовлюючи один одного.

Переорієнтація освіти на відродження духовності народу, на особистість учня вимагає організувати навчання української мови з урахуванням ще й таких принципів, як гуманізація та гуманітаризація; єдність національного та

загальнолюдського; розвиваючий характер; індивідуалізація та диференціальність системи. Це висуває ряд серйозних вимог до української мови.

Підручник є важливим засобом формування його мовної картини світу. Тому автор повинен врахувати комунікативні потреби учнів середнього шкільного віку, кількість комунікативно-ситуативних вправ для школярів у спілкуванні, послідовно формувати вміння й навички, забезпечують перехід до мовленнєвої діяльності.

Сучасні підручники відзначаються тим, що дають можливість до вивчення мовних одиниць, що дає можливість використовувати у власній мовленнєвій діяльності уваги до тексту як основного засобу на побудованих на текстовій основі, що є важливими для комунікативної, соціокультурної компетенції.

Текст – природна ситуація функціонування мови, що дає можливість сформулювати функції мови, вторити мовленнєвими одиницями (зв'язку речень у тексті тощо). Засвоєння мовних одиниць спричиняє усвідомлене, мотивоване використання мовних одиниць, і навпаки, засвоєння мовних одиниць допомагає адекватному сприйняттю мови.

Для вчителя текст – це засіб формування мовної, лінгвістичної, соціокультурної компетенції. Джерело інформації, об'єкт розуміння, високі рівні їх інформативної насиченості забезпечує можливість адекватного сприйняття мови читанням, наявність у тексті високого естетично значущими мовними одиницями, психологічних особливостей рецепції мови, відбору мовних одиниць у створенні тексту бути об'єктом пошукової діяльності учнів до словесного самовдосконалення мови, художнім творам національного й світового мистецтва.

Таким чином, важливою складовою частиною традиції, побуту, вірування українського народу є знання про відомих українських письменників, Джерелом розвитку інтересу до вивчення зв'язку в навчанні, особливо української мови, історію, географію, образотворче мистецтво зв'язку виявляються й у використанні мови народу, його життям і побутом тісно пов'язано-прикладне мистецтво. Багато мовних одиниць з історії традиційних украї-

у формування світогляду використовуються твори української мови не повною мірою. Діяльність текстів, що формують загальнолюдські цінності про країну і світ. Розв'язуючи комунікативні завдання, часто послаблює роботу над культурознавчим і лінгвістичним аналізом домінує над іншими функціями. Це надзвичайно високі вимоги до основного підручника повинен нести культурологічну інформацію.

У підручника присвячена значна кількість розвідок: Г.Завади, С.Карамана, В.Тихоші, Л.Мацько, І.Кратівського, Г.Шелехової, А.Ярмолюк та інших. Це функції, принципи побудови підручників (А.Ярмолюк та інші), критерії відбору навчального матеріалу (М.Крупа, Л.Мацько, М.Пентиліок та інші). Наповнення шкільного підручника не може стояти питання пошуку, методичної адаптації етнокультурознавчого характеру, а також

культурологічні засади підручників з української мови.

Важливість підручників для шкіл з російською мовою побудови, способи репрезентації дидактичного культурологічного потенціалу.

У школах 12-річної школи створено нові підручники. Підготовлено два види підручників. Перший – українська мова є рідною, другий – на українській мові про яку йтиметься в статті.

Факт, що в школах паралельно функціонують підручники з російською мовою авторськими колективами, зокрема І.В.Солопенко. До складу третього авторства ввійшли А.Нікітіна, Л.Попова. Наявність кількох підручників дає можливість вибрати індивідуальні когнітивні стратегії учнів, зокрема в уроці. Отже, є вибір провідної навчальної стратегії.

Важливою навчальною книгою, у якій викладають українську мову на рівні сучасних досягнень науки й культури є підручник [3, с.260]. В основі побудови підручника – культурологічні принципи, зокрема науковості, систематичності, перспективності, зв'язку теорії з практикою, а також, що забезпечує процес навчання й успішного засвоєння матеріалу, формування мовленнєвих навичок, які не ізолюються, а в органічному взаємодії з іншими навчальними предметами.

Важливою є також формування духовності народу, на особистість учня української мови з урахуванням ще й культурологічної гуманітаризація; єдність національного та

загальнолюдського; розвиваючий характер навчання; співтворчість, співробітництво; індивідуалізація та диференціація; оптимізація, відкритість і динамічність системи. Це висуває ряд серйозних вимог до змісту сучасних підручників з української мови.

Підручник є важливим засобом самовдосконалення учня, формування його мовної картини світу. Тому автори намагалися врахувати пізнавальні й комунікативні потреби учнів середнього шкільного віку. Про це свідчить значна кількість комунікативно-ситуативних вправ, що створюють і підтримують потреби школярів у спілкуванні, послідовно формують і вдосконалюють комунікативні вміння й навички, забезпечують перехід від рецептивних до продуктивних видів мовленнєвої діяльності.

Сучасні підручники відзначаються функціонально-стилістичним підходом до вивчення мовних одиниць, що дає змогу учням усвідомлено їх засвоїти й використовувати у власній мовленнєвій практиці. Це виявилось в посиленні уваги до тексту як основного засобу навчання, у збільшенні питомої ваги вправ, побудованих на текстовій основі, що є важливим засобом формування комунікативної, соціокультурної компетенції.

Текст – природна ситуація функціонування одиниць усіх мовних рівнів, що дає можливість сформулювати значну кількість завдань на всіх рівнях, повторити мовленнєвознавчі відомості (визначити тип, стиль мовлення, засоби зв'язку речень у тексті тощо). Засвоєння учнями позалінгвальної інформації спричиняє усвідомлене, мотивоване опанування лінгвістичних програмових одиниць, і навпаки, засвоєння мовних одиниць у їхніх функціях в умовах дискурсу допомагає адекватному сприйняттю дійсності.

Для вчителя текст – це засіб формування ціннісних орієнтацій, комунікативної, лінгвістичної, соціокультурної компетенції учнів, для школярів текст – джерело інформації, об'єкт розуміння й вивчення. Критеріями добору текстів є висхідний рівень їх інформативної насиченості, актуальність, доступність, що забезпечує можливість адекватного сприйняття змісту твору синхронно з його читанням, наявність у тексті високого виховного потенціалу, наповненість дидактично значущими мовними одиницями відповідно до теми уроку, урахування комунікативних особливостей реципієнтів – адресатів мовлення, досконалість мови, здатність тексту бути об'єктом пошукової діяльності учнів, спроможність тексту спонукати учнів до словесного самовдосконалення. Пріоритет повинен віддаватися висхідним творам національного й світового, репрезентованого українською мовою, мистецтва.

Таким чином, важливою складовою сучасного підручника є відомості про традиції, побут, вірування українського народу, мовленнєвий етикет, інформація про відомих українських письменників, художників, історичних діячів, науковців. Джерелом розвитку інтересу до вивчення української мови є міжпредметні зв'язки в навчанні, особливо українською мовою з російською мовою, літературою, історією, географією, образотворчим мистецтвом, музикою. Міжпредметні зв'язки виявляються й у використанні текстів відповідної тематики. З історією народу, його життям і побутом тісно пов'язані усна народна творчість, декоративно-прикладне мистецтво. Багато мовних фактів можна пояснити за допомогою зв'язку з історією традиційних українських промислів, зокрема Петриківки,

Косова та ін., про життя й творчість кобзарів, народних художників, різьбярів, гончарів, вишивальниць тощо. Робота з текстами, що представляють різні напрямки сучасного дискурсу в засобах масової інформації, науково-популярній літературі, зразках офіційно-ділового стилю, художніх творах, інформаційно збагачує учнів і сприяє їхній адаптації до різноманітних комунікативних ситуацій.

Ілюстративний матеріал може включатися до підручника імпліцитно (у полілогах і завданнях), експліцитно (посередництвом текстів відповідної тематики). Це сприяє формуванню культури усного й писемного мовлення учнів, вихованню поваги до української мови й народу її носія.

Набуває особливої актуальності використання на уроках української мови прецедентних текстів. Це загальновідомі хрестоматійні тексти, що відтворюються в інших художніх творах, у мовленні людей з високим рівнем мовленнєвої й загальної культури. На думку Ю. Караулова, це тексти, що мають надособистісний характер, тобто широковідомі ... широкому оточенню певної особистості, включаючи її попередників і сучасників [5, с. 216].

Поняття "культура" багатомірне. У зв'язку з цим не може бути єдиної технології, яка б сприяла реалізації поставленого завдання. Так, Г. Онкович пропонує кілька підходів до розширення культурної пам'яті учнів, звертаючись до використання в навчальному процесі мовних знаків національної культури – персоналій, фразеологізмів, засобів журналістики, текстів різних стилів для актуалізації слова-теми. "Коли слово з відповідним значенням підсвідомо стає "точкою відліку" певної теми, початком "спіралі", коли його можна вважати конденсатом певних знань і розглядати в кількох площинах – залежно від комунікативної, навчально-виховної чи іншої мети, – воно є не просто словом-знаком, є словом-темою" [7, с. 48].

На нашу думку, культурологічний потенціал підручників з української мови насамперед полягає в розгляді елементів навчально-виховного процесу з позицій їх впливу на формування культури учнів.

Реалізацію принципу культуровідповідності неправомірно обмежувати впливом на морально-етичну, духовну сферу учнів, необхідно враховувати багатоаспектність культури, складові якої співвідносяться з багатогранною діяльністю людини (правова, екологічна, комунікативна і т. ін.). Звичайно ж, чільним напрямком уроків мови повинно стати формування комунікативної культури крізь призму правової, екологічної і т. ін.).

Перспективним напрямком уважаємо когнітивну методику навчання української мови, що зумовлена необхідністю переосмислення головних завдань засвоєння учнями української мови, переакцентацією мети мовної освіти з формування в якості провідної лінгвістичної компетенції на комунікативну, що виступає важливою складовою мовної особистості. Своєрідність цієї моделі вбачаємо в розумінні навчальних мовних одиниць як концентрів пізнання світу, носіїв етнокультурної інформації. Тому для її реалізації провідними постають культурологічний, комунікативно-діяльнісний і функціонально-стилістичний підходи, упровадження яких можливе за умови навчання на текстовій основі, оскільки текст є носієм інформації, засобом пізнання довкілля, формування в учнів цілісної національно-мовної картини світу. Як бачимо, істотно збагачується зміст за рахунок роботи з позалінгвальною інформацією, робота з лінгвістичним і культурологічним матеріалом здійснюється за допомогою вправ нового типу, які ми

називаємо *когнітивно-розвивальними* фоновим національним компонентом твора, наявним у свідомості учнів. Ці вправи дають учням знань, умінь і навичок учнів забезпечують формування цілісної мовної картини світу, культурологічної картини світу, культури мовлення. Ці вправи мають такі види вправ:

- *аналітичні*, пов'язані з аналізом тексту;
- *комунікативні*, що передбачають комунікативну діяльність, були спрямовані на розвиток мовної особистості учнів; мовного чуття, дару спостережливості тощо;

- *асоціативні*, що спонукали учнів до ставлення до тексту й навчального матеріалу.

- *дослідницькі*, що передбачали пошук шляхом створення й розв'язання проблем.

Пропонована система завдань характеризується такими особливостями: *багатовекторністю*, що дає змогу використовувати в навчальному процесі різні аспекти розвитку мовлення учнів; *цілісністю*, що дає змогу використовувати в навчальному процесі всі аспекти розвитку мовлення учнів; *організованістю*, що дає змогу використовувати в навчальному процесі всі аспекти розвитку мовлення учнів; *організованістю*, що дає змогу використовувати в навчальному процесі всі аспекти розвитку мовлення учнів.

Наведемо приклад такого завдання.

Прочитайте вголос вислів відомої української поетеси *Материнська пісня – то найсвітліша пісня вивела ласкава мелодія материнська чимало пісень, присвячених їй – синівська любов і вдячність.*

Виконайте завдання за текстом:

1. Визначте ступінь порівняння в вислові.
2. Доберіть до слова *пісня* прикметники, які оцінювали б її зміст.

3. Працюємо в групах.

I група "Лексикографи". Складіть словник термінів. Пригадайте, як оформлюють словник.

II група "Ведучі музичної програми". Підготуйте репертуар співаків. Розкажіть, хто з них вам найбільше подобається. Знайдіть прикметники вищого і найвищого ступеня.

З метою формування в учнів цілісності необхідно добирати тексти в певній послідовності. На наступному етапі, продовжувала ту, що була розглянута.

Важливою складовою підручника є завдання. Завдання, що дають змогу ставлення, розв'язати завдання репродуктивного типу, сприяючи тим самим усуненню зовнішньої, що благотворно позначається

кобзарів, народних художників, різьбярів, та з текстами, що представляють різні на- х масової інформації, науково-популярній о стилю, художніх творах, інформаційно до різноманітних комунікативних ситуацій. в включатися до підручника імпліцитно (у посередництвом текстів відповідної темати- усного й писемного мовлення учнів, вихо- ароду її носія.

ті використання на уроках української мови домі хрестоматійні тексти, що відтворюють- ні людей з високим рівнем мовленнєвої й аулова, це тексти, що мають надособистіс- .. широким оточенню певної особистості, ів [5, с. 216].

е. У зв'язку з цим не може бути єдиної тех- авленого завдання. Так, Г.Онкович пропо- культурної пам'яті учнів, звертаючись до сі мовних знаків національної культури – в журналістики, текстів різних стилів для о з відповідним значенням підсвідомо стає ом "спіралі", коли його можна вважати кон- в кількох площинах – залежно від комуніка- мети, – воно є не просто словом-знаком, є

ний потенціал підручників з української мо- елементів навчально-виховного процесу з ьтури учнів.

ровідповідності неправомірно обмежувати ну сферу учнів, необхідно враховувати ба- кої співвідносяться з багатогранною діяльні- комунікативна і т. ін.). Звичайно ж, чільним тати формування комунікативної культури г. ін.).

зажаємо когнітивну методику навчання укра- ідністю переосмислення головних завдань .. переакцентацією мети мовної освіти з фор- чної компетенції на комунікативну, що висту- обистості. Своєрідність цієї моделі вбачаємо ниць як концентрів пізнання світу, носіїв ет- її реалізації провідними постають культуро- й і функціонально-стилістичний підходи. юви навчання на текстовій основі, оскільки пізнання довкілля, формування в учнів ціліс- ту. Як бачимо, істотно збагачується зміст за інформацією, робота з лінгвістичним і куль- ься за допомогою вправ нового типу, які ми

незважаємо когнітивно-розвивальними. Вони складаються на основі тексту з фонсвим національним компонентом таким чином, щоб поряд із удосконален- ния знань, умінь і навичок учнів забезпечити одночасно формування української мовної картини світу, культурологічної компетенції. У підручниках використовув- ься такі види вправ:

- *аналітичні*, пов'язані з аналізом текстового матеріалу;
- *комунікативні*, що передбачали залучення учнів до активної комуніка- тивної діяльності, були спрямовані на формування інтелектуально-креативних якостей учнів: мовного чуття, дару слова, мислення, мовлення, уяви, уваги, спостережливості тощо;
- *асоціативні*, що спонукали учнів до виявлення емоційно-почуттєвого ставлення до тексту й навчального матеріалу, що досліджувався на його тлі;
- *дослідницькі*, що передбачали залучення учнів до творчості через по- шук, шляхом створення й розв'язання проблемних ситуацій.

Пропонована система завдань характеризується такими основними яком- тик *багатовекторністю*, що дає змогу враховувати різноманітні чинники її використання в навчальному процесі, цілеспрямовано формувати складові комунікативної компетентності учнів; *цілісністю*, зорієнтованою на розвиток всіх аспектів розвитку мовлення учнів; *органічністю*, вираженою в тому, що пропо- нована система завдань є складовою системи вищого рівня, спрямованої на виховання мовної особистості.

Наведемо приклад такого завдання:

Прочитайте вголос вислів відомого українського співака Дмитра Гнатюка.

Материнська пісня – то найсильніший гімн людині. Мене в широкий світ пісні вивела ласкава мелодія материнської коліскової пісні. У моєму репер- туарі чимало пісень, присвячених їй – найдорожчій, найріднішій, – у них вічна омнська любов і вдячність.

Виконайте завдання за текстом:

1. Визначте ступінь порівняння виділених прикметників.
2. Доберіть до слова пісня прикметники-означення (4-5 прикладів), що відносилися б її зміст.

3. Працюємо в групах.

I група "Лексикографи". Складіть "Словничок музиканта-початківця" з 5 термінів. Пригадайте, як оформлюються словникові статті в тлумачному слов- нику.

II група "Ведучі музичної програми". Назвіть прізвища сучасних українсь- них співаків. Розкажіть, хто з них вам найбільше подобається і чому? Використа- йте прикметники вищого і найвищого ступенів порівняння [9, с.77-78].

З метою формування в учнів цілісності уявлень про позалінгвальну дійс- ність необхідно добирати тексти в певній послідовності, щоб інформація, подана в наступному тексті, продовжувала ту, що пропонувалася в попередньому.

Важливою складовою підручників з української мови є вправи на пере- клад. Лексика особливо важливі тому, що допомагають, спираючись на зі- ставлення, розв'язати завдання репродуктивного гальмування, яке виникає в учнів при вивченні спорідненої мови під час вибору необхідного повного елемента, сприяючи тим самим усуненню зовнішньої інтерференції і подоланню внут- рішньої, що благотворно позначається на продуктивному оволодінні мовою", -

писали О.Біляєв і Н.Пашківська [1, с.13]. Для перекладу пропонуються мовні одиниці всіх рівнів: слова, словосполучення, тексти. Переклад слів найбільш ефективний під час опрацювання лексичних, орфографічних, морфемних, словотвірних, морфологічних відомостей. Особливої уваги з боку вчителя потребує переклад стійких мовних одиниць – фразеологізмів. Словосполучення найчастіше перекладають під час вивчення іменниково-прийменникових співвідношень. Відповідно до ідей когнітивної методики в сучасних підручниках уміщено тексти різних типів і жанрів для перекладу. З огляду на те, що текст, на відміну від мовних одиниць інших рівнів, є одиницею не номінативною, а комунікативною, переклад тексту побудований на інших засадах. Він потребує врахування позалінгвальних чинників: комунікативних намірів автора, сфери вживання тексту тощо. Важливо, щоб тексти для перекладу мали високий виховний потенціал. Наприклад:

Перекладіть текст українською мовою. Підкресліть у ньому займенники, визначте їх розряди й відмінок.

Нельзя выражать недовольство тем, что у тебя нет той или иной вещи, у ровесника твоего есть, а о тебе родители не позаботились. От своих родителей ты не имеешь права требовать ничего.

Нельзя допускать, чтобы мать давала тебе то, что она не дает себе, – лучший кусочек на столе, лучшую конфету, лучшее платье... (В.Сухомлинский).

Працюємо в групах. Обговоріть такі життєві ситуації:

I група. Дівчина вимагає від батьків купити собі нові джинси, а в цей час мати не може придбати собі чоботи й змушена ходити в старих туфлях.

II група. У Наталки день народження. Дівчина запросила до святкового столу своїх подруг. Бабуся спекла смачний пиріг, приготувала подарунок, але Наталка попросила її за стіл не сідати, бо вона старенька, її руки тремтять.

III група. Сашко дарує Романові на день народження книгу. Роман у відповідь говорить: "Можеш залишити її собі, у мене така вже є".

Чи допомогли вам займенники висловити і зрозуміти думку? [9, с.148].

Сьогодні потрібні електронні варіанти підручників, довідників, словників, що надавали б змогу учням самостійно працювати над підвищенням рівня своїх знань, умінь і навичок.

Перспективними щодо окресленого питання є положення, які потребують спеціального дослідження та розробки, а саме: розробка підручників, що відповідали б вимогам часу, засадам когнітивної методики, а також питання диференціації вивчення української мови й навчання мовлення та усвідомленої її інтеграції у підручниках.

Література:

1. Біляєв О.М., Пашківська Н.А. Взаємозв'язок у викладанні української і російської мов // Українська мова і література в школі. – 1975. – №10. – С.3-14.
2. Бондаренко Н., Ярмолюк А. Концепція підручника української мови для шкіл з російською мовою навчання // Дивослово. – 2002. – № 4. – С. 66-72.

3. Гончаренко С.У. Український – 376 с.
4. Караман С., Тихоша В. Тех для поглибленого вивчення 2001. – № 4. – С. 36-38.
5. Караулов Ю.Н. Русский язык
6. Ласера Ж. Реалии французского языка //Лингвострановедческие иностранным: Сб. статей В.Г.Костомарова. – М., 1974
7. Онкович Г.В. Українознавство
8. Стельмахович М.Г. Етнопедагогіка // Укр. мова і л-ра в шк. – 1
9. Українська мова: Підручник для мовою навчання / Горошкіна З.М. Знання України, 2006. – 240
10. Ушинский К.Д. Родное слово

с.13]. Для перекладу пропонуються мовні
лучення, тексти. Переклад слів найбільш
кисичних, орфографічних, морфемних, сло-
... Особливої уваги з боку вчителя потребує
фразеологізмів. Словосполучення найчас-
ня іменниково-прийменникових співвідно-
методики в сучасних підручниках уміщено
кладу. З огляду на те, що текст, на відміну
диницею не номінативною, а комунікатив-
а інших засадах. Він потребує врахування
вних намірів автора, сфери вживання текс-
рекладу мали високий виховний потенціал.

ю мовою. Підкресліть у ньому займенники,
тво тем, что у тебя нет той или иной
о тебе родители не позаботились. От
ва требовать ничего.
ть давала тебе то, что она не дает се-
е, лучшую конфету, лучшее платье...

іть такі життєві ситуації:
іатьків купити собі нові джинси, а в цей час
ї змушена ходити в старих туфлях.
одження. Дівчина запросила до святкового
смачний пиріг, приготувала подарунок, але
ти, бо вона старенька, її руки тремтять.
ові на день народження книгу. Роман у від-
ї собі, у мене така вже є".

и висловити і зрозуміти думку? [9, с.148].
варіанти підручників, довідників, словників,
іно працювати над підвищенням рівня своїх

леного питання є положення, які потребують
бки, а саме: розробка підручників, що відпо-
нітивної методики, а також питання дифере-
й навчання мовлення та усвідомленої їх

Н.А. Взаємозв'язок у викладанні української і
ка мова і література в школі. – 1975. - №10.

к А. Концепція підручника української мови
овою навчання //Дивослово. – 2002.– № 4. –

3. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. – К.: Либідь, 1997. – 376 с.
4. Караман С., Тихоша В. Технологія створення підручників і посібників для поглибленого вивчення української мови в гімназії // Дивослово. – 2001. – № 4. – С. 36-38.
5. Караулов Ю.Н. Русский язык и языковая личность. – М., 1987.
6. Ласера Ж. Реалии французской культуры на уроках французского языка //Лингвострановедческий аспект преподавания русского языка иностранцам: Сб. статей /Под ред. Е.М.Верещагина, В.Г.Костомарова. – М., 1974.
7. Онкович Г.В. Українознавство і лінгводидактика. – К., 1997.
8. Стельмахович М.Г. Етнопедагогічні основи методики української мови// Укр. мова і л-ра в шк. – 1993. – №5-6. – С.19-21.
9. Українська мова: Підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. з рос. мовою навчання / Горошкіна О.М., Нікітіна А.В., Попова Л.О. – К.: Знання України, 2006. – 240 с.
10. Ушинский К.Д. Родное слово // Избр. пед. соч. – М., 1954.